Vzkříšení z mrtvých pana Martina.

Humoreska od L. Stroupežnického.

Byla sa nota v širém poli, a na samotě městečko; v tom městečku měl pan Kostohryz dům. Takto byl pan Kostohryz člověk pěkně rostlý a nejlepších letech. Před lety se oženil a před čtyřmi roky mu paní zemřela; nyní by zase jako mládenec, neměl žádné živé děti, krom nebožtíka Honzíčka.

Po čtyřech letech vdovectví ozvala se však zase srdce pánĕ Kostohryzovo. Nová nemoc přidružila se k jeho paruce a souchotinám — láska či slabost činnosti mozkové.

Pan Kostohryz byl suchý a tudíž dobře hořel láskyplamenem. Ani sám toho nepozoroval, že miluje, ale jednou to poznal přec.

Asi hodinu cesty od sídelního městečka pánĕ Kostohryzova bydlela mladá čtyřicetiletá vdovička, která měla velmi mnoho nápadníků. Usedlí měšťané nechávali se o přízeň její, a v řadu těch postavil se také pan Kostohryz se srdcem svým, jehož snahy měl podporovati pěkný dům s příslušenstvím a právem k užitku jedné várky. A zdá se, že také očka vdovičky točí se po touzícím souchotináři. Jízlivý jazýkové ovšem mermocí se dušovali, že prý se líbí vdovičce lépe červená taškova střecha domu pánĕ Kostohryzova, než jeho nazrzlá paruka, ale to byly jistě klepy. Nepochybně líbilo se vdovičce obojí: nový dům proto, že bude dlouho stát, a starý souchotinář proto, že bude brzy ležet.

Ale nechť tomu bylo jakkoli, tolik bylo jisto, že pan Kostohryz silně miloval.

K lysi bavil se pan Kostohryz s vdovičkou ze sousedního městečka B. velmi dobře. Vdovička usmívala se tiše tak čarovně, že zapomněl i na souchotiny i na paruku. Když se loučil, tiskl si ruce, a si on umínil, že bude nejlépe kovat železo, pokud je vdovička teplá, t. j. že jí co nejdříve láska vyzná a jí vše, sebe, srdce ruku i paruku nabídne, což při nynější drahotě není věru žádná maličkost.

K provedení tohoto plánu ustanovil pan Kostohryz příští neděli. Toho dne se řádně naobědval, ustrojil a podíval se do zrcadla. Měl ze sebe velikou radost a hned na místě vypil si na zdraví několik plechových sklenic ležáku. Zatím přijel starý Martin s "kočárem," do kterého jak pan Kostohryz hbitě vyskočil, a brzy jeli cestou k B.

Ale byla to ekypáž! Martin starý, kobyla stará, kočár staré harabardí, pokoušel více arše, v které nebožtík Noe o potopě světa jezdil, s tím toliko rozdílem, že Noe měl ve své arše ještě více zvířat. Hlavně pak byla kobyla, která p. Kostohryza v arše za sebou vlékla, zajímavý exemplář; bývala totiž v mladém věku bílá, ale stářím zčernala docela; za to však byla po celém těle tak souměrně hubená, že, vysvítalo-li na ni slunce, neměla za sebou ani stínu, a kočí Martin byl suchý, jako předpotopní fagot.

Z těch příčin pohybovala se ekypáž volně ku předu.

Bylo krásné počasí. Slunce sesílalo na zem teplé paprsky, skřivánci a koňáskové zpívali v povětří vánoční písně podle nové metrické míry, a celá příroda měla hroznou radost, že je neděle.

Za takových okolností ujeli půl cesty. Tu nenadále spozoroval Martin, že ztratila kobyla podkovu; zastavil tedy a vrátil se, aby ji hledal.

Pan Kostohryz zůstál sám ve voze a odříkával si zatím hlasitě vyznání lásky, které chtěl vdovičce přednésti; ale s požátku mu to nešlo, poněvadž se Martin nevracel, dojela kobyla až k místu, kde se cesty dělily.

Jedna vedla do B. a druhá do vesnice M. Zde zastavila se kobyla: nepochybně že přemýšlela, na kterou stranu má zahnouti. Když byla několikráte přečetla na sloupu napisy "do B." a "do M.", rozhodla se pro poslední a zahnula v levo. A p. Kostohryz obrátil se také v kočáře na levou stranu a spal, dílo lenošku a teplu, blaženě dále.

Kobyla byla v té krajině dobře povědoma, a zajisté by tu byla všude ve dne trefila i bez inserny, proč ž místo aby jela cestou, přejela po hodině na sousední dráhu, a tu po měkké půdě utíkala ku předu co nejméně nohla.

Martin zatím šťastně usnul podkovu, při čemž nešťastnou náhodou ztratil dýmku a pytlík s tabákem. Musel se tedy poznovu vrátit, ale nenašel nic; nepochybně že ho zvedl nějaký vandrovník. Vracel se tedy k místu, kde zanechal povoz — ale jak byl překvapen; vůz pryč! Martin nemyslil jinak, než že pan Kostohryz ujel napřed do B. a tudíž tam kroky své zamířil.

Zatím ujela kobyla s pánem Kostohryzem po drahách několik set kroků, ale tento dosud spal výborně. Nenadále však počítil trhnutí, otřesení, a zdálo se mu, že padá do vln. Byl to hrozný okamžik, ale pan Kostohryz dosti rychle se vzpřímil, aby přehlédl, co se děje. S znal s hrůzou, že stojí po ramena v rybníce bez cylinoru, a co více, bez paruky. Vedle něho stála kobyla a zaní čněl z vody převržený kočár.

Naštěstí stálo se jednoduše: kobyla, snad měla žízeň, vjela do rybníka, který byl na drahách a z něhož již kolikrate ve svém životě byla pila; vůz zachytil o hráz, převrhl se, a pan Kostohryz musel z něho vyletět.

A nyní sotva že život zachránil, stál tu ubožák po ramena ve vodě. Cylindr odnášely vlny, plovoucí paruka v smrtelných úzkostech ježila vlasy jak hřebíky. Slunce chýlilo se k západu a osvětlovalo celou tu tragédii.

Stoje tak přemýšlel pan Kostohryz, jak asi dostane se do rybníka. Pak přec vylezl z vody na dráhu — ale nové leknutí: nebylo tu Martina který jej vezl. A kam by se byl jinam podělo, než že se utopil? Strašná myšlénka, při níž pan Kostohryz úzkostí a strachy sebnul.

Na štěstí to spozorovali a přikvapili lidé, kteří kobylu i vozu šlechetně ven pomohli, a k vybídnutí pánĕ Costohryzovu hned hledali také cylindr, posadil si obě s bolestí na hlavu a pak jal se litovati utopeného Martina, jehož posud nenalezli.

Zatím se tak setmělo, že muselo se od hledání Martina upustit.

Pan Kostohryz vsedl do vozu, mladý hoch z vesnice řídil za dobrou odměnu koně a jeli zpět k A. Marně lámal si pan Kostohryz hlavu, jak dostal se do rybníka. Smutný, zklamán a zimou zkřehlý vracel se domů z výpravy své.

Sotva že byl půl hodiny doma, vědělo se již po celém městečku, že se Martin utopil, a každý kdo ještě před půlnocí považoval Martina za osla, litoval ho teď a ubezpečoval, že se mívali rádi jako děti jedné matky.

Jediný Martin Josud o tom nic nevěděl, že se utopil, a mezi tím, co mu v A. strojili pohřeb, vracel se pěšky z B., aniž by Pana Kostohryz za byl nalezl. Cestou dalo se do deště. To mu ještě více humor kazilo. "Starý blázen", bručel, "čert ví, kam jel? Ještě mi kobylu schvátí. Ale já mu —"

Došel do A. Déšť zatím ustal. Potkal jej tu kdosi a udiveně se tázal. "Vy jste se neutopil?" Martin ani nemukl a šel dále. A opět jiní dva tutéž otázku mu položili. "Což se ví, že ne," odseknul jim, domýšlejíce se, že se mu posmívají, poněvadž promokl. Ale s třetím se už chtěl Martin prát, než ten mu vyswětlil, jakou smutnou zprávu o něm pan Kostohryz přivezl. Martin zakypěl zlostí a namířil ku Kostohryzovu domu. Zaklepal na dvéře a vešel.

Pan Kostohryz, který se u kamen vyhříval, spatřiv promoklého Martina vyvalil oči a nemohl hrůzou ani promluvit; po chvilce však přece vykokta: "Mar — ti — ne, vy-"

"Já! ano, já!"

"Vy jste se neutopil?"

"Já — utopit? Nač bych to dělal?"

"Vy jste mne tam tedy jen zavez, zvrhl a utek?"

Martin otevřel ústa. "Já? kam?" tázal se udiveně.

"Do toho rybníka u M."

"U M." Bláznĕte? Já vás hledal v B.!"

"A já byl v rybníce, kamž jste mne zvrhl, poněvadž jsem v kočáře usnul!"

"Stydĕte se lhát, takový starý člověk! Vy jste mi ujel a já marně vás hledal v B."

A tak se hádali, až se dohodli v celé historii srdečně zasmáli.

Vyznání lásky vdovičce odložil pan Kostohryz na příští neděli, průtah ten však měl zlé následky.

Když dovedl Martin pana Kostohryze do B. uslyšel tam smutnou novinu. Právě předešlou neděli odpoledne, když se pan Kostohryz nejlépe topil, zavítal do B. husarský důstojník, který se vdovičce velmi zalíbil a obdržel slib lásky i věrnosti. Zklamanému našemu vdovci nezbylo již v jejím srdci ani místečka.

Po vyslechnutí této zprávy unadil se zase pan Kostohryž v hostinci, zamiloval si a štípal pak do tváře jenom — velké plzeňské. Na ženění ani nejomylil a zůstal vdovcem až do smrti.

Ale husar nemiloval dlouho vdovičku, nechal ji se lét, a od té doby sedí vdovička pořád.

Zprávy z Čech a Moravy.

* Tlupa lupičů před porotou v Táboře. — Letošního léta prováděny bly v okresu soběleckém, milevském a v západní části okresu táborského smělé krádeže, ale bezpečnostní orgány po zdlouhých marně pátraly. Teprve v září uvedly je nové krádeže v Přeloučím Chlumu a Neustupově na stopy lupičů, kteří pak zatčeni. Zloději vykradli v noci na 15. září byt manželů Brožových v Předním Chlumu a Sedláčan a dne 18. září zavítali do Neustupova a vlomili se do bytu obchodnice Karly Wolfová probudila, sezdala, že jeden z lupičů tahá i peřinu, na které ležela. Wolfová v leknutí volala otce, 84letého sluhu sousedního synagogy a přiskočivši k oknu, rozbila je a volala o pomoc. Lupiči ji však od okna hrozbami a mávánim nožů odehnala přes úpěnlivou její prosbu by šli krásti k zámožnějším, s lupem odešli. Do světničky pronikalo však okénkem ze synagogy věčné světlo, při jakéž svitu Wolfova lupiče poznala. Byli to 30 letý Josef Štaubr a 44 letý jeho bratr František a 49 letý Jan Florian, všichni potulní krámáři, kteří v Neustupově často bývali a nakupovali od Wolfové hrnce. Zlobivy před nimi oznámila Wolfová krádež teprve druhého dne ráno, kdy zahlédla také ženu Josefa Štaubra Eleonoru, jak s nůší peřin na zádech spěchá k lesu. Záhy pustil se za Štaubrovou četník a dopadl ji u samoty "Vosí" všechny tři lupiče, ženy Štaubrovu i Florianovu milenku Kuplovu a všechny zatkl. Všichni octli se dne 12 list. před porotním soudem v Táboře, ale ke krádežím znáti se nechtěli. Prohlásili, že nalezené u nich četné věci, z krádeží pocházející, koupili od kramářů v Milevsku. Páni porotci zodpovědĕli však všecky otázky o vině obžalových kladně a soud odsoudil Jana Floriana do těžkého žaláře na 6 let, Frant. Štaubra na 3 a Jos. Štaubra na 2 roky.

* Drahá paní pečeně. Státní zastupitelství v Táboře žalovalo Jana Hána, 52letého dělníka v Dobronicích u Bechyně, trestaného pro přestupky a zločiny krádeže již 43krat že polapil a zabil stavěcí fenu kněžího revírníka Rudolfa Novotného na Paarovském panství u Bechyně a že spáchal tím zločinnou krádež, jelikož osmiletá a znamenitě vycvičena měla cenu nejméně 200 K, z níž však revírníku Novotnému skutečně 1000 K nabízeno bylo. Věc přihodila se takto: Dne 30. dubna vdával Hán dceru, i shánĕl pro svatební tabuli nějakou pečeni. V celém okolí byl znám Hán jako milovník psího masa; proto také občané před ním psy skrývali a psi bali se ho jako ohně. Dne 29. dubna ráno vyběhla fena z fořtovny a když se dlouho nevracel, šel ji revírník Novotný s hajným Hráchem do lesa hledat. Marně však ji shánĕli. Hajný Hrách konečně se dověděl, že Hán přinesl zabitou domů z lesa "Borečného," že ji stáhl, kůži dal dělníku Vomáčkovi za dva půlčíky kořalky a maso vařil a pekl pro kopulační "tabuli" dcery Doroty. Hán vymlouval se, že nalezl zdechlinu jejím položenou a proto že si ji domů odnesl. Soud uznal Hána vinným a odsoudil jej do těžkého žaláře na 13měsíců a 26 posty.

* Řezník p. Fuchs z Nových Hradů, koupiv 6. list. klesi býka, hnal jej domů. V Udolí však zvíře, zděsivši se vozu naplněného kůžemi, vytrhlo se svému průvodčímu, jenž padnuv, zlomil si nohu, a dal se na útek ke Stropnici. Zde postavil se mu vstříc krejčí K. Mann, ale byl býkem nayrán na rohy a povážlivě zraněn. Také jistý kramář, vracející se skrze Stropnici z výročního trhu, stejným způsobem byl napaden a zraněn. Na to býk pustil se po silnici směrem k Rychnovu. Uvzeň na cestě jakéhosi muže, hnal se zuřivě proti němu, ale ten měl ještě dosti duchapřítomnosti, že rychle vyšplhal se na strom. Býk vrážel hlavou do stromu a více než dvě hodiny hlídal svého zajetce, jenž zmírал v smrtelných úzkostech. Konečně přišla spása. Z Rychnova, Nových Hradů a Stropnice vypravilo se několik ozbrojených mužů — v jejich čele četnický strážmistr — a ti dobře mířenými ranami zlivočilé zvíře skolili.

"Trpěl jsem ohromné bolesti v kříži po čtyry měsíce. Zkoušel jsem různé léky, ale Severův Olej sv. Gotharda osvědčil se lékem nejlepším. Když vypotřeboval jsem dvě láhve, byl jsem úplně zdráv. Od té doby mám jej stále v domácnosti." Jan Pavlásek, Cornhill, Tex.

Pod NĚMECKÝMI ZÁKONY připraven, jest výtečný proti

BOLESTI V KYČLÍCH,

bolení v zádech, rheumatismu, atd.

DRA. RICHTERA světoznámý

"KOTVOVÝ" PAIN EXPELLER.

Pravý jen s ochrannou známkou "Kotva."

Jedno z nesčíslných lékařských vysvědčení:

New York, 24 dubna 1899.
Dra. Richtera "KOTVOVÝ" PAIN EXPELLER co léčivý prostředek proti bolestem v zádech, rheumatismu atd. jest znamenitý.
[illegible] Kamenický
197 E. 89 ULICE.

25c. a 50c. u všech lékárníků neb píšte firmě F. Ad. Richter & Co., 215 Pearl ul., New York

36 ZLATÝCH a 28 jiných **VYZNAMENÁNÍ.**

Odporučen vynikajícími lékaři, velko i malolékárníky, duchovními, atd.

Lékař dosvědčuje. "Já vždycky používám Kodol Dyspepsia Cure a žádný jiný lék neposloužil mne tak dobře jako tento," píše George W. Scroggs, okr. lékař v Hall okresu, Ga. "Já lék ten předpisuji a vždy docílil jsem kýženého výsledku."— Zda potrava ostane v žaludku nestrávena, zakyše, hnije a otravuje system. A tomu můžete předejíti užíváním Kodolu, kterýž ztráví vše, co požijete a ty nejhorší případy byly vyléčeny. Na prodej u Wehua.

Velký vynález. Dr Geo Leinin gera For-mal-le-hyde, lék pro ledviny, liší se od všech ostatních vynalezených léků v trhu. On léčí nemoce ledvin a měchýře, revmatism močových orgánů a zabraňuje povstání nemoci Brightovy. V lékárně Brtově na prodej.

"Odjakživa odporučuji Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii, které již po několik roků máme doma. Osvědčily se při každé příležitosti, neboť vždycky přinesly rychlou úlevu. Joe L. Faltejsek, Shiner, Tex."

— Vyšřihněte si toto a doneste to lékárny Brtovy a žádejte vzorek Chamberlain Stomach a Liver Tablets. Ony čistí a posilují žaludek, povzbuzují chuť k jídlu a regulují vylučování útrojí.

Darmo nemocným. Oznamuji tímto, že mám na skladě vzorky léků dr. Geo Leiningra, jež po nějaký čas budu rozdávati na zkoušku pouhá známka stačí. J. H. Brt.

Corning, O., 5. list. 1900

Pepsin Syrup Co. Montecillo, Ill.

Když jsem byl navštěvou v Taylorville, Ill., přišel jsem zde náhodou na Pepsin Syrup dr. Caldwela. Využíval jsem ho dvě a půl láhve a to učinilo mne více dobra než všechny ostatní medicíny, které po dva roky jsem užíval. Prosím oznamte mne, můžete-li mne poslat tři nebo čtyři láhve a co stojí zásylka do Corning, Perry Co., O.

Sarah H. McKreken.

Neprostřelitelný oblek. Chicagský policejní sbor nedávno konal pokusy, aby zkusil jakousi látku zahraniční výroby, o níž se mínilo, že je neprostřelitelná. Zkouškou se dokázalo, že kulka vystřelená z revolveru velkého kalibru na prostřední vzdálenost látkou neproniká. Lidé v celku však nezajímají se o látky toho druhu, leda by tu bylo v době války. O co se více zajímáme, je záležitost zdraví a chce-li prakticky učiniti tělu své kulisu vzorné, posilněte svoji soustavu tělesní a vyčistěte krev užíváním Dra. Petra Hoboka, starého, osvědčeného léku bylinného. Lze jej obdržeti od zvláštních jednatelů neb majitele přímo. Adresujte: Dr. Petra Fahrney, 112—114 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Bolesti

rychle minou, užívá-li se vhodných léků. Rychlé a jisté úlevy dosáhne každý při kašli, nastuzení a chorobách plic, zvolí-li si

Severův Balsám pro plíce.

CENA 25 A 50 CT.

Otoky, záněty, bolesti v kloubech a svalech, revmatismus atd. nejspíše zažene

Severův Olej Sv. Gotharda.

Spolehlivý a vždy účinný prostředek proti místním bolestem.

CENA 50 CT.

W. E. SEVERA,
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kdo?

chcete prodati nebo koupiti farmu nebo majetek v městě přihlaste se u mne. Peníze na pozemky půjčím vám tak levně, jako kterýkliv jiný jednatel. Za brzské a správné vyřízení všech záležitostí v mém oboru vždy ručím.

JOHN FIŠPÍRK.

Zkuste dra. Kaye Renovator

Proti
nezáživnosti,
dyspepsii,
zácpě,
zašlemování jater
a vysílení

OSVĚŽI CELOU SOUSTAVU VAŠI

Čistí krev atd. Vysílený system obyčejně podléhá horečce a jiným chronickým nemocem.

Monmouth, Ill., 15. května 1901.

Pánové:—Trpěl jsem chronickou míškovinou po osm roků. Odjel jsem do Los Angeles, Cal., a zkusil jsem mnoho léčení a čtyři specialisty, leč vše marně. Byl jsem naplněn kalomelem, zkoušel masáže a jiné léčení bez výsledku.

V r. 1897 přijel jsem do tohoto místa a opět hledal jsem pomoc u nejlepších lékařů. Byl jsem dispeptický, neměl jsem chuť k jídlu, žaludek mne zakysával, naplněn byv plyny, nervosní a slabý, strašnou bolest hlavy, unaven a k smrti zmalátněn. Ošklivý šlem a krev ze mne vycházely, dostavila se i srdeční nemoc a střeva vůbec neprac vala. Pravidelnou stolici neměl jsem po mnoho let až konečně počal jsem užívati dr. Kaye Renovator. Vaše kniha popisovala nemoc, jež mne trápila, leč lékaři nemohli naléztí pro ni žádného léku. V občanské válce trpěl jsem chronickým průjmem z čehož nastal gastrický katar. A tu mne jednou poradil kdos užívati dr. Kaye Renovator, což mne záhy úplně pozdravilo. Vzpomněl jsem si na to, objednal lék, řídil se dle návodu a záhy vrátilo se mne opět zdraví, za čež pouze Renovatoru dr. Kaye co děkovati mám a vřele jej doporučuji. Život má opět pro mne ceny.

V úctě GEO MANNON, 314 N. Main Str.

(Bylo by nám potěšením, kdybyste pánovi onomu dopsali.)

Popište důkladně svou nemoc a dr. Kay udělí vám radu darmo.

Dr. Kaye Renovator tabletky 25 a 50c. Lék $1 láhev.

Na prodej ve všech lékárnách nebo pošlete peníze a léky budou vám poslány vyplacené od

Dr. B. J. KAY Medical Co. Saratoga Springs, N. Y.

Záducha vyhojena ZDARMA.

Asthmalene přináší okamžitou úlevu a jisté vyléčení ve všech případech.

ZDARMA NA POŽÁDÁNÍ POŠTOU.

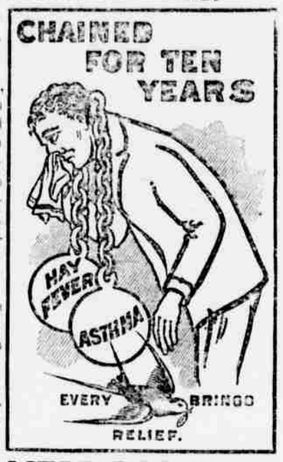

Není přes Asthmalene. Přináší pomoci v nejhorších případech. Hojí pakli jiné nevyhojilo.

Rev. C. F. Wells z Villa Ridge, Ill., praví: Láhev Asthmalene na zkoušku řádně jsem obdržel. Nemůžu vysloviti díky vám. Trpěl jsem záduchou a krční chorobou po deset roků. Nevěřil jsem více v uzdravení. Četl jsem Vaši oznámku, nevěřil jsem hned přece, však ku zkoušce jsem se odhoulal. K mému překvapení a radosti lék působil znamenitě. Pošlete mi další velkou láhev.

Chceme zaslati každému dávku na zkoušku Asthmalene jako panu Wellsovi. Pošleme ji poštou, úplně zdarma a vyplacenou každému, jenž lék požádá. Nechať případ jakýkoliv, Asthmalene vyléčí. Čím horší případ, tím raději posloužíme. Neotálejte, pište hned na:

Dr. TAFT BROS., MEDICINE CO.,

Na prodej u všech lékárníků. 79 East 130th St., N. Y. City.

ED. WYKOFF

..... největší a nejbohatší obchod .....

v nábytku

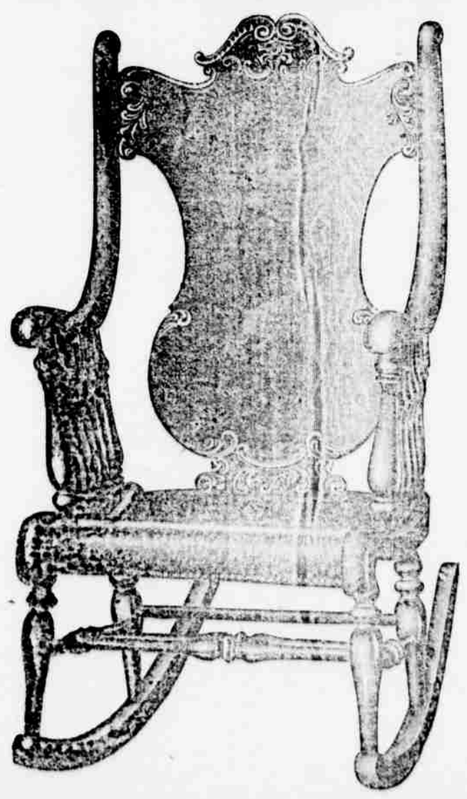

Krásné houpáky, nejepší to domácí dárky vánoční a novoroční. Všechen jiný nábytek, skvostný v hojném výběru za ceny evné.

Pohřby vypravují se levně. Rakve za ceny nejnižší.

ED. WYKOFF

Ve Waldorfově budově ve Wilber.

Kodol

Dyspepsia Cure

Digests what you eat.

This preparation contains all of the digestants and digests all kinds of food. It gives instant relief and never fails to cure. It allows you to eat all the food you want. The most sensitive stomachs can take it. By its use many thousands of dyspeptics have been cured after everything else failed. It prevents formation of gas on the stomach, relieving all distress after eating. Dieting unnecessary. Pleasant to take.

It can't help but do you good

Prepared only by E. C. DeWITT & Co., Chicago. The $1. bottle contains 2½ times the 50c. size.

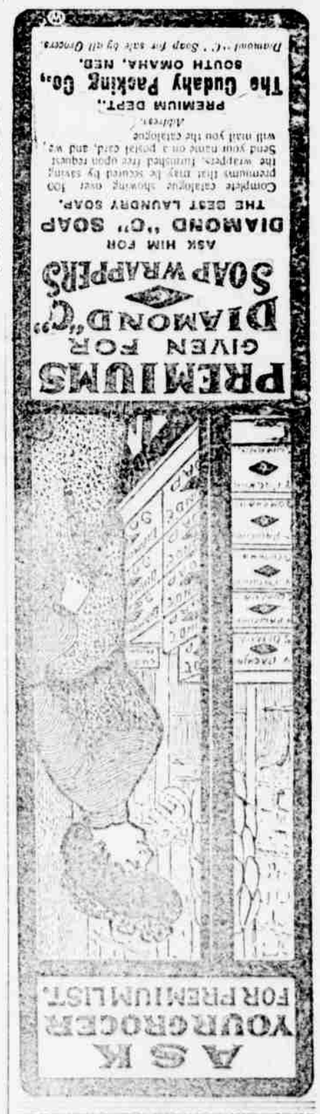

PATENTS

promptly procured. OUR NOTICE. Send model, sketch, or photo for free report on patentability. Book "How to obtain U.S. and Foreign Patents and Trade Marks," FREE. Highest terms ever offered to inventors. PATENT LAWYERS OF 25 YEARS' PRACTICE. 20,000 PATENTS PROCURED THROUGH THEM. All business confidential. Sound advice. Faithful service. Moderate charges. Write to

C. A. SNOW & CO.

PATENT LAWYERS,

Opp. U. S. Patent Office, WASHINGTON, D. C.

DR. JOSEF ČERNÝ

český lékař

zahájil svou praksi zde a ordinuje lékárně Brtově. Office nad známým hotelem p. Červeného.